

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău
Judecător: B. Bîrca

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova, Ion Druță
Nina Vascan. Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Denisenco Victoria prin intermediul reprezentantului, avocatului Arabadji Mariana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Denisenco Victoria împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Covcons Grup” (în proces de insolvență) și Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității parțiale a contractului de ipotecă, a acordurilor adiționale la contractul de ipotecă, în partea instituirii ipotecii asupra locului de parcare auto, cu radierea din Registrul bunurilor imobile a ipotecii și a preavizelor de exercitare a dreptului de gaj, separarea bunului imobil din masa debitoare, dobândit în baza contractului de investiții, cu dispunerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate după investitor, anularea tuturor sechestrelor și interdicțiilor aplicate în privința bunului imobil,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 2 octombrie 2017, prin care a fost respinsă cererea Victoriei Denisenco

c o n s t a t ă :

La 11 februarie 2015, Denisenco Victoria a depus în instanța de insolvență a Curții de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Covcons Grup” (în proces de insolvență) cu privire la separarea bunului imobil din masa debitoare a SRL „Covcons Grup” și transmiterea în proprietate, cu dispunerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile, anularea tuturor sechestrelor și interdicțiilor aplicate în privința bunului imobil. (f.d. 2-5)

În motivarea cererii a indicat că, la 30 iulie 2007, între SRL „Covcons Grup” pe de o parte și investitorul Denisenco Victoria pe de altă parte, a fost încheiat contractul investițional individual nr. 4 cu privire la construirea în comun a unui loc de parcare în cadrul obiectului cu destinație social-culturală și comercială cu parcare subterană amplasat în fața blocului locativ din XXXX.

A menționat că conform contractului, executorul SRL „Covcons Grup” și-a asumat obligația față de investitor să realizeze construcția unui loc de parcare din

contul mijloacelor bănești a investitorului cu transmiterea dreptului de proprietate asupra locului de parcare construit, în contul executării contractului de către investitor fiind alocată suma bănească în mărime de 49 889 lei și 900 euro.

La 15 martie 2010 între executorul SRL „Covcons Grup” și investitorul Denisenco Victoria a avut loc semnarea actului de primire-predare, conform căruia executorul a transmis în proprietatea investitorului locul de parcare cu numărul cadastral XXXX.

Denisenco Victoria a indicat că, din conținutul contractului și actului de primire - predare, se prezumă că aceste documente urmau a fi înregistrate la Organul Teritorial Cadastral, dar de fapt acest lucru nu a fost făcut, în prezent proprietar al centrului comercial situat în XXXX (număr cadastral XXXX) și a locului de parcare în centrul comercial cu numărul cadastral XXXX, fiind SRL „Covcons Grup” SRL.

Specifică că, din conținutul contractului de investiții nr. 4 din 30 iulie 2007, reiese că, executorul SRL „Covcons Grup” nu și-a onorat obligațiunile contractuale asumate, ci din contra, primind de la investitor suma de bani prevăzută de contract, nu a asigurat înregistrarea nici a contractului de investiții și nici transmiterea dreptului de proprietate asupra locului de parcare construite în folosul investitorului.

Ca rezultat, SRL „Covcons Grup” a realizat înregistrarea dreptului de proprietate asupra obiectului litigios pe numele său, ceea ce contravine conținutului relațiilor contractuale și obligațiilor existente dintre executor și investitor.

În așa mod, menționează Denisenco Victoria că a devenit proprietara bunului imobil, care a fost inițial comandat și achitat de investitor în temeiul actelor juridice și documentelor nominalizate.

Astfel, relevă că, dânsa a intrat în posesia și folosința bunului imobil și relațiile contractuale au încetat prin executarea obligațiilor contractuale.

Consideră că, a obținut dreptul la separarea bunului din masa debitoare și dreptul la înregistrarea proprietății asupra bunului imobil în Registrul bunurilor imobile, iar drepturile în cauză nu pot fi afectate prin interdicții sau sechestre aplicate față de bunul solicitat spre separare.

De asemenea, precizează că, aceste drepturi nu pot fi lezate nici de raporturile juridice ce rezultă din datoriile debitorului în coraport cu alți preinși creditori, iar acest bun imobil nu constituie masă debitoare a SRL „Covcons-Grup”, care poate fi urmărită de terți pentru încasarea de la debitor a unor eventuale datorii pretinse.

Suplimentar a indicat că, contractul de investiții reprezintă un contract de antrepriză cu efect translativ de proprietate, ceea ce presupune prin prisma prevederilor art. 946 și art.947 Cod civil, edificarea și recepționarea lucrărilor cu transmiterea actelor de confirmare a dreptului de proprietate asupra obiectului antreprizei, fiind evident că proprietar primar al bunului imobil este investitorul, căruia urmează a-i fi transmis bunul, iar debitorul SRL „Covcons Grup” nu dispune de careva drepturi asupra bunului imobil, deoarece acesta a fost edificat pentru investitor.

Solicită, Denisenco Victoria, separarea bunului imobil, și anume, locul de parcare cu numărul cadastral XXXX amplasat în XXXX, din masa debitoare a SRL „Covcons Grup” (în procesul de insolvență) și transmiterea acestuia în proprietatea ei, cu dispunerea înregistrării bunului separat în Registrul bunurilor imobile, anularea tuturor sechestrelor și interdicțiilor aplicate în privința locului de parcare cu numărul cadastral XXXX, amplasat în XXXX.

La 30 noiembrie 2015, în cadrul ședinței de judecată, Denisenco Victoria a depus cerere suplimentară împotriva SRL „Covcons Grup” (în proces de insolvență), intervenient accesoriu BC „Victoriabank” SA, privind separarea bunului imobil din masa debitoare a SRL „Covcons Grup”, declararea nulității parțiale a contractului de ipotecă, a acordurilor adiționale la contractul de ipotecă, încheiate între SRL „Covcons Grup” și BC „Victoriabank” SA, anularea tuturor sechestrelor și interdicțiilor aplicate în partea bunului imobil. (f.d. 16-20)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2015 s-a atras în calitate de intervenient accesoriu, de partea pârâtului SRL „Covcons Grup”, BC „Victoriabank” SA. (f.d. 31-32)

Ulterior, la 4 februarie 2016, Denisenco Victoria a depus cerere de concretizare a cerințelor împotriva SRL „Covcons Grup” (în proces de insolvență) și BC „Victoriabank” SA, privind constatarea nulității parțiale a contractului de ipotecă și a acordurilor adiționale. (f.d. 37-41)

În motivarea cererii a indicat că, la caz, contractul de ipotecă și acordurile adiționale au fost semnate de către părți fără consimțământul investitorului, ceea ce contravine pct.5.2.2 din contractul de investiții nr. 4 din 30 iulie 2007, precum și art. 10 din Legea cu privire la ipotecă.

Astfel, cu referire la art. art. 216, 220, 207 Cod civil, susține că, contractul de ipotecă nr. 2573 din 25 februarie 2009, precum și acordurile adiționale sunt lovite de nulitate în partea în care a fost instituită ipoteca asupra bunului imobil cu numărul cadastral XXXX.

Solicită, declararea nulității parțiale a contractului de ipotecă nr. 2573 din 25 februarie 2009 și acordurilor adiționale la contractul de ipotecă nr. 2573 din 25 februarie 2009, nr. 9417 din 26 martie 2010, nr. 30011 din 4 august 2010, nr. 89436 din 7 decembrie 2011 și nr. 33536 din 15 iunie 2011, încheiate între SRL „Covcons Grup” și BC „Victoriabank” SA, în partea instituirii ipotecii asupra locului de parcare auto cu număr cadastral XXXX, amplasat în XXXX, cu radierea din Registrul bunurilor imobile a ipotecii și a preavizelor de exercitare a dreptului de gaj, înregistrate în beneficiul BC „Victoriabank” SA asupra bunului imobil enunțat, deoarece contractul de ipotecă și acordurile adiționale menționate au fost semnate de către părți fără consimțământul investitorului, fapt expres prevăzut în pct. 5.2.2 a contractului de investiții nr. 4 din 30 iulie 2007, separarea din masa debitoare a SRL „Covcons Grup” (în proces de insolvență) a bunului imobil cu număr cadastral XXXX, amplasat în blocul din XXXX, dobândit în baza contractului de investiții nr. 4 din 30 iulie 2007, cu dispunerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate după investitor și anularea tuturor sechestrelor și interdicțiilor aplicate în privința bunului imobil menționat.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 2 octombrie 2017 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Denisenco Victoria. (f.d. 122-129)

La 16 octombrie 2017, Denisenco Victoria prin intermediul reprezentantului, avocatul Arabadji Mariana, a declarat recurs nemotivat, iar la 23 octombrie 2017, a depus recurs motivat, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea să fie admisă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că, a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că, grevarea bunurilor în cauză în favoarea BC „Victoriabank” SA de către debitorul SRL „Covcons-Grup” a avut loc fără ca investitorul să fie înștiințat și fără a-l atrage la încheierea contractului de ipotecă.

La fel, susține că, instanța de insolvență urma să țină cont de faptul că bunul imobil, adică locul de parcare, nu a fost înscris în Registrul bunurilor imobile, întrucât asupra acestuia a fost instituită ipoteca în baza contractului nr. 2573 din 25 februarie 2009 și ca consecință creditorul a fost privat de posibilitatea de a-și înregistra dreptul său de proprietate.

Totodată, Denisenco Victoria prin intermediul reprezentantului, avocatul Arabadji Mariana în cererea de recurs a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererile înaintate, precum și pe parcursul examinării cauzei de instanța de insolvență.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La fel, prevederile art. 425 CPC, statuează că termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Prin prisma normelor de drept enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, constată că recursul declarat de către Denisenco Victoria prin intermediul reprezentantului, avocatul Arabadji Mariana la 16 octombrie 2017, este declarat în termen, în coraport cu data emiterii hotărârii (2 octombrie 2017).

Prin referința depusă la 14 decembrie 2017, BC „Victoriabank” SA a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii contestate.

Prin referința din 20 decembrie 2017, avocatul SRL „Covcons Grup” (în proces de insolvență), Cocos Mariana a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii contestate.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Denisenco Victoria prin intermediul reprezentantului, avocatul Arabadji Mariana, a casa hotărârea instanței de insolvență și a restitui cauza spre rejudecare în instanța de insolvență, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

În conformitate art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din materialele dosarului s-a constatat că la 30 iulie 2007 între SRL „Covcons Grup” în calitate de executor și Denisenco Victoria în calitate de investitor, a fost încheiat contractul de investiții nr. 4, cu privire la construirea în comun a unui loc de parcare în cadrul obiectului cu destinație social-culturală și comercială cu parcare subterană amplasat în fața blocului locativ din XXXX. (f.d. 76-77)

Conform pct. 2.1. al acestui contract, investitorul participă la construirea unui garaj prin investirea mijloacelor bănești cu dreptul de a primi în proprietate un loc de parcare cu suprafața totală de 16, 4 m.p. care după darea în exploatare va trece în proprietatea investitorului.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că conform pct. 3.1 din contractul de investiții nr. 4 din 30 iulie 2007, s-a convenit că volumul investiției va constitui echivalentul sumei de 8000 euro.

La fel, din suportul probator prezent la materialele cauzei și anume, actului de primire-predare din 15 martie 2010, semnat între SRL „Covcons Grup”, ca executor și Denisenco Victoria, se confirmă achitarea integrală a sumei (f.d.78), potrivit căruia SRL „Covcons Grup” a predat, iar Denisenco Victoria a primit un loc de parcare cu suprafața totală de 16, 4 m.p., cu număr cadastral XXXX, în demisolul subteranei, construit sub centrul comercial amplasat XXXX.

Este cert și faptul că la 25 februarie 2009, SRL „Covcons Grup” a încheiat cu BC „Victoriabank” SA contractul de ipotecă nr. 2573, prin care a grevat cu ipotecă imobilul, construcție nefinalizată (centru comercial cu 3 nivele), cu gradul de finalizare 10%, cu suprafața totală de 950.10 m.p., nr. cadastral XXXX și dreptul de folosință/proprietatea asupra terenului de pământ aferent, amplasate în XXXX, valoarea de ipotecă de 6 954 360 lei. (f.d. 21-27)

Astfel, prin cererea depusă împotriva SRL „Covcons Grup” și BC „Victoriabank” SA, cu concretizările ulterioare din 30 noiembrie 2015 și 4 februarie 2016, Denisenco Victoria a solicitat declararea nulității parțiale a contractului de ipotecă nr. 2573 din 25 februarie 2009 și acordurilor adiționale la contractul de ipotecă nr. 2573 din 25 februarie 2009, nr. 9417 din 26 martie 2010, nr. 30011 din 4 august 2010, nr. 89436 din 7 decembrie 2011 și nr. 33536 din 15 iunie 2011, încheiate între SRL „Covcons Grup” și BC „Victoriabank” SA, în partea instituirii ipotecii asupra locului de parcare auto cu număr cadastral XXXX, amplasat în XXXX, cu radierea din Registrul bunurilor imobile a ipotecii și a preavizelor de exercitare a dreptului de gaj, înregistrate în beneficiul BC „Victoriabank” SA asupra bunului imobil enunțat, deoarece contractul de ipotecă și acordurile adiționale menționate au fost semnate de către părți fără consimțământul investitorului, fapt expres prevăzut în pct. 5.2.2 a

contractului de investiții nr. 4 din 30 iulie 2007, separarea din masa debitoare a SRL „Covcons Grup” (în proces de insolabilitate) a bunului imobil cu număr cadastral XXXX, amplasat în blocul din XXXX, dobândit în baza contractului de investiții nr. 4 din 30 iulie 2007, cu dispunerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate după investitor și anularea tuturor sechestrelor și interdicțiilor aplicate în privința bunului imobil menționat. (f.d.2-5, 16-20, 37-41).

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție precizează că la materialele cauzei lipsesc acordurile adiționale la contractul de ipotecă nr. 2573 din 25 februarie 2009, și anume, nr.30011 din 4 august 2010, nr. 89436 din 7 decembrie 2011 și nr. 33536 din 15 iunie 2011, fiind prezentat doar acordul adițional nr. 9417 din 26 martie 2010 (f.d. 46-47), or, la actele cauzei se regăsesc alte acorduri adiționale, care însă nu conțin numărul și date certe care să permită instanței să examineze per ansamblu cauza.

În atare circumstanțe, se impune concluzia precum că instanța de insolabilitate contrar normelor de drept procedural nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, expunându-se arbitrar asupra acestora. Cu toate că prin cererea depusă, Denisenco Victoria solicită, de rând cu declararea nulității contractului de ipotecă nr. 2573 din 25 februarie 2009 încheiat între SRL „Covcons Grup” și BC „Victoriabank” SA, în partea instituirii ipotecii asupra locului de parcare auto cu număr cadastral XXXX, amplasat în XXXX și declararea nulității acordurilor adiționale la acesta, și anume, nr. 9417 din 26 martie 2010, nr.30011 din 04 august 2010, nr. 89436 din 07 decembrie 2011, nr. 33536 din 15 iunie 2011, însă instanța de insolabilitate a ignorat faptul că la materialele cauzei lipsesc aceste acorduri.

La rejudecarea cauzei urmează a fi luat în considerare acest aspect, deoarece instanța examinând cerințele prin prisma temeiniciei, urmează a elucidă dacă acordurile adiționale solicitate a fi declarate nule, într-un anumit mod, afectează/lezează sau nu, drepturile Victoriei Denisenco.

Ca urmare și în condițiile când instanța constată netemeinicia pretențiilor, nu se exclude obligația acesteia de a justifica concluzia sa pornind de la cerințele reclamantului în raport cu circumstanțele de fapt și de drept, probele invocate în susținerea acestora.

De altfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție evidențiază că Denisenco Victoria a solicitat declararea nulității contractului de ipotecă în partea instituirii ipotecii asupra locului de parcare auto cu număr cadastral XXXX, amplasat în XXXX și nicidecum anularea acestuia integral.

Instanța de recurs la acest segment punctează, că instanța de insolabilitate urmează a verifica dacă clauzele contractuale ale contractului de ipotecă nr. 2573 din 25 februarie 2009 modificate prin acordurile adiționale contestate vizează drepturile și interesele Victoriei Denisenco, or, în lipsa acordurilor adiționale nr.30011 din 4 august 2010, nr. 89436 din 7 decembrie 2011 și nr. 33536 din 15 iunie 2011 la materialele cauzei, acest aspect nu poate fi determinat.

La caz, prezintă relevanță prevederile art. 240 alin. (1) și (3) CPC, conform cărora la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii

și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Iar, în conformitate cu art. 241 alin. (5) CPC, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că în contextul prevederilor art. 9 CPC, instanța judecătorească are sarcina, în baza rolului activ, să ceară părții să facă precizările necesare, să pună în discuția părților orice împrejurare de fapt sau de drept care duce la rezolvarea cauzei peste apărările și susținerile părților din cerere, referință etc., luându-se în considerare faptul că, în conformitate cu art. 240 alin. (3) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant în raport cu normele de drept și obiecțiile părților oponente.

Instanța de recurs notează că legea procesuală civilă prezumă dreptul instanței de a se expune asupra inițiativelor în cadrul unui proces.

În contextul dat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a cita prevederile art. 26 alin. (2) CPC, conform cărora contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecării și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Având în vedere că la rejudecarea cauzei, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei cererii, instanța de insolabilitate, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) CPC, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă.

Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile speței deduse judecării.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Denisenco Victoria prin intermediul reprezentantului, avocatul Arabadji Mariana, de a casa hotărârea Curții de Apel Chișinău din 2 octombrie 2017, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Denisenco Victoria prin intermediul reprezentantului, avocatului Arabadji Mariana.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 2 octombrie 2017, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Denisenco Victoria împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Covcons Grup” (în proces de insolabilitate) și Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității parțiale a contractului de ipotecă, a acordurilor adiționale la contractul de ipotecă, în partea instituirii ipotecii asupra locului de parcare auto, cu radierea din Registrul bunurilor imobile a ipotecii și a preavizelor de exercitare a dreptului de gaj, separarea bunului imobil din masa debitoare, dobândit în baza contractului de investiții, cu dispunerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate după investitor, anularea tuturor sechestrelor și interdicțiilor aplicate în privința bunului imobil, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Ion Druță

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva